సిద్ధంయ్యనగర్ కాలనీ

8

ఆహా! విమాన ప్రయాణం!

రెండు రోజుల్లో భారత్ బ్రాంది కంపెనీకి చెందిన ఓ సేల్స్ మేనేజర్ స్వయంగా మా కాలనీ కొచ్చి రంగారెడ్డి ఫ్లైట్ టికెట్స్ ఇచ్చి వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ మర్నాడు ఉదయం ఎనిమిదీ యాభైకే విమానం.

ఆ రాత్రి మాకెవరికీ నిద్రపట్టలేదు.

రంగారెడ్డి ప్రయాణానికి కావలసిన ఏర్పాట్లు చేస్తూనే వున్నాం. రంగారెడ్డి మాత్రం బయట మా కాలనీ ఘూర్కాతో మాట్లాడుతున్నాడు.

"రే ప్పొద్దున్నే లేచి విమానంలో మద్రాసెళ్ళాలోయ్. అందుకని ఈ రాత్రికి పెందలాడే నిద్రపోతాను. కొంచెం నువ్వు ఇవాళ ఎర్లీగా రౌండ్స్ కొట్టడం మంచిది" చాలా కాజువల్‌గా మాట్లాడుతున్నట్టు నటించసాగాడతను.

"రేపు విమానంలో మద్రాసెళ్తున్నారా సార్?"

"పర్సనల్‌గా నాకు విమాన ప్రయాణం ఇష్టం వుండదనుకో-ఆ కంపెనీ వాళ్ళు బలవంతం చేయడం వల్ల"

"ఆహా! అదృష్టం సార్ మీది"

"ఆ విమాన ప్రయాణం దేముందిలే- ఈ రోజుల్లో వెయ్యి రూపాయలు పారేస్తే ఢిల్లీ వెళ్ళవచ్చు"

రాత్రి తొమ్మిది గంటలకు రంగారెడ్డి ఇంటి దగ్గర్నుంచి అందరం ఎవరిళ్ళకు వాళ్ళు బయల్దేరబోతుంటే జనార్దన్ ఓ ఇంగ్లీష్ డెయిలీ తీసుకుని హడావుడిగా వచ్చాడు.

"గురూ! మొన్న గౌహతిలో జరిగిన వాయుదూత్ విమాన ప్రమాదం గురించి ఇందులో రాశారు మాశారా?" అడిగాడు గాబరాగా.

ఆ మాటతో అందరం ఎలర్ట్ అయిపోయాం.

"ఏం రాశారు?" అడిగాడు రంగారెడ్డి అనుమానంగా.

"ఆరోజు కంట్రోల్ టవర్లో ఎయిర్ ట్రాఫిక్ కంట్రోలర్ ఎక్కడికో వెళ్ళాడట-అక్కడ బిల్స్ రాసుకుని రికార్డులు మెయింటెయిన్ చేసే అసిస్టెంట్ ఫ్లైట్ కాప్టెన్‌కి ఆదేశాలు ఇచ్చేశాడు. దాంతో ఆ విమానం కొండక్కొట్టుకుని మటాష్ అయిపోయిందిట!"

అందరికీ ఆశ్చర్యం కలిగింది.

"అదేమిటి? ట్రాఫిక్ కంట్రోలర్ డ్యూటీ అసిస్టెంట్ చేసేస్తూంటాడా?" అడిగాడు శాయిరావ్.

"అదే! మన రైల్వేలో కూడా అంతేగా? డ్రైవర్ ఎవరితోనయినా హస్క్ కొడుతుంటే అసిస్టెంట్లు నడిపేస్తుంటారు" అన్నాడు అప్పలాచారి.

"అవునవును! గార్డు డ్యూటీ ఒకోసారి బఠానీలవాడు చేస్తూంటాడు కదా"

"అన్నిచోట్లా అది మామూలే లేవోయ్! లారీ డ్రైవర్లు నిద్రపోతుంటే క్లీనర్లు నడపడం అందరికీ తెలిసిందేగా?"

"కానీ వాటి సంగతి వేరు - విమానం సం తి వేరు"

"అది మిగతా దేశాల్లో సంగతి. మన దేశంలో అన్నీ ఒకటే. మినిస్టర్లు చేసే పనులు సెక్రటరీలు చేస్తుంటారు. సెక్రటరీలు చేసే పని డిపార్ట్‌మెంట్ ఆఫీసర్లు చేస్తుంటారు."

యాదగిరి జనార్దన్ చేతిలో నుంచి ఆ పేపర్ తీసుకుని చకచక చదవసాగాడు.

"అరె బాప్రే! దిసీజ్ టూమచ్ భాయ్" అన్నాడు గుండెలు బాదుకుంటూ.

"ఏమిటి?" మరింత ఆత్రుతగా అడిగాడు రంగారెడ్డి.

"ఏ మాత్రం అనుభవం లేని పైలెట్లు ప్రస్తుతం ఇండియన్ ఎయిర్‌లైన్స్ విమానాలు నడుపుతున్నారట!" అందరం ఉలిక్కిపడ్డాం.

"ఏ మాత్రం అనుభవం లేనివాళ్ళా?"

"ఏ మాత్రం అంటే చాలా తక్కువ"

"ఎందుకలా చేస్తున్నారు వాళ్ళు?"

"షార్టేజ్ భాయ్! ఆర్టీసీవోళ్ళు స్ట్రైక్ చేసినప్పుడు, రైల్వేవోళ్ళు స్ట్రైక్ చేసినప్పుడూ గవర్నమెంట్ ఎవర్నంటే ఆళ్ళను డ్రైవర్లు జేసి నడిపించడంలే? గప్పుడే గదా యాక్సిడెంట్లయి ప్రయాణం జేసటోళ్ళందరూ దేవతలయిపోతున్రు! ఇది కూడా గట్లనే"

"దిసీజ్ టూమచ్" అన్నాడు రంగారెడ్డి భయంగా.

"గంతేకాదు. ఇన్‌స్ట్రుమెంట్ లాండింగ్ ప్రోగ్రాం మంచిగా లేదంట. రాడార్ ఫెసిలిటీ ఎన్నో ఎయిర్‌పోర్ట్స్‌లో లేదంట. కంట్రోల్ టవర్స్‌లో స్టాఫ్ ఎప్పుడూ తక్కువేనంట. దీనికితోడు షార్టేజ్ ఆఫ్ ఇంజనీర్స్! అందుకని విమానాల్లో చిన్న చిన్న సాంకేతిక లోపాలున్నా అలాగే ఎగురుతుంటాయన్నమాట. చాలా ఎయిర్‌పోర్ట్స్‌లో 'రన్‌వే' మొదలయినట్లు సూచించే అప్రోచ్ లైట్స్ కూడా పని చేయడం లేదంట- కారణం ఏమిటంటే వాటిల్లోని బల్బులు ఎక్కువగా దొంగలింపబడుతున్నాయ్ గనుక మాట్లాడితే కొత్త బల్బులు వేయడం కుదరదట!"

అప్పటికే రంగారెడ్డి ముఖంలో భయం స్పష్టంగా కనిపించింది మాకు.

ఎందుకయినా మంచిదని యాదగిరి దగ్గర్నుంచీ పేపర్ లాక్కుని చింపి అవతలపారేశాము.

"ఆ! ఇవన్నీ మామూలేలే- మన దేశంలో ఏ ఫీల్డ్ తీసుకున్నా ఇలాగే అవకతవకలుంటాయ్ మరి! ఈ మాత్రానికే బెదిరిపోతే ఎలా?"

"అందాకా ఎందుకు? మనదృష్టం బాగుండాలే గానీ లేకపోతే మన గవర్నమెంట్ పరిపాలనలో ఇంట్లోనే చావమా ఏమిటి? గవర్నమెంట్ కట్టిన హౌసింగ్ బోర్డ్ ఇళ్ళు కూలిపోతే అందులో వున్నాళ్ళు తప్పించుకోగలరా? ఫ్యాక్టరీల తాలూకూ పొల్యూషన్ ఆ చుట్టుపక్కల వున్న నీళ్ళల్లోకొచ్చి ఆ నీళ్ళు తాగినవాళ్ళు చావకుండా తప్పించుకోగలరా? కల్తీ ఆహారం - సరేసరి! స్లోపాయిజనింగే కదా! గుండాలు సరదాగా కత్తులు తీసుకుని రోడ్‌మీద వెళ్ళేవారిని పొడిచి నవ్వుకోవడం, పోలీస్‌లు లాకప్‌లో ఎదురుతిరిగినవాళ్ళను చట్నీ చేసెయ్యడం- వీటి కంటే విమాన ప్రయాణం ప్రమాదకరమయినదా ఏమిటి?" రెడ్డికి ధైర్యం చెప్తూ అన్నాడు శాయిరావ్.

"అవునవును! మనకేం భయం లేదులే" అన్నాడు రెడ్డి ధైర్యం తెచ్చుకుంటూ. "మనవి అంత తేలిగ్గా పోయే ప్రాణాలయితే మన రాష్ట్ర రాజధానిలో వుంటూ కూడా ఇంతకాలం బ్రతగ్గలమా?"

అందరం ఇళ్ళకు చేరుకున్నాం.

ఉదయం బేగంపేట ఎయిర్‌పోర్ట్ చేరుకున్నాం. ఎంట్రెన్స్ టికెట్స్ తీసుకుని లోపలకు వెళ్లాం.

అప్పటికే బాంబే, ఢిల్లీ ఫ్లైట్స్ కోసం జనం నిండి

యర్రంశెట్టి శాయి

పోయి వున్నారు.

భారత్ బ్రాందీ కంపెనీ తరపు సేల్స్ ఆఫీసర్ రంగారెడ్డికి టికెట్ తెచ్చిచ్చాడు.

"ఆ కౌంటర్‌లో ఇది చూపించి కన్‌ఫరమ్ చేసుకోండి" చెప్పాడతను.

వెళ్ళి క్యూలో నిలబడ్డాడు రంగారెడ్డి. బోర్డింగ్ టికెట్ తీసుకుని మా దగ్గరకొచ్చాడు మళ్ళీ.

వేరే నగరాలకు వెళ్ళే ప్రయాణీకులు సెక్యూరిటీ చెక్ కోసం క్యూలో నిలబడ్డారు.

హఠాత్తుగా ఎనౌన్స్‌మెంట్ వినిపించింది.

ఢిల్లీ నుంచి మద్రాస్ వెళ్ళే బోయింగ్ అప్పుడే లాండ్ అయిందని.

రంగారెడ్డి ముఖంలో కొంచెం భయం కనబడుతూనే వుంది.

గంటయినా సెక్యూరిటీ చెక్‌కి ఎనౌన్స్‌మెంట్ రాకపోయేసరికి ప్రయాణీకులందరూ ఎంక్వయిరీ కౌంటర్ దగ్గర గుమికూడారు.

"మరేం లేదండీ! ఒక సైడ్ రెక్క కొంచెం లూజ్ అయిందంట... అందుకని ఆలస్యం అవుతోంది" అందామె.

మా గుండెల్లో రాయిపడినట్లయింది.

సరిగ్గా అప్పుడే ఎనౌన్స్‌మెంట్ వినిపించింది.

"ప్రయాణీకుల్లోగానీ, వారికి సెండాఫ్ ఇవ్వడానికి వచ్చిన వారిలో గానీ వెల్డింగ్ తెలిసిన వెల్డర్స్ ఎవరయినా వుంటే వెంటనే మేనేజర్ని కలుసుకోవలసిందిగా కోరుతున్నాం!"

రంగారెడ్డి ముఖం పాలిపోయింది.

ఈ లోగా ఓ పైలట్ హడావుడిగా మరో ఎయిర్‌పోర్ట్ అధికారి దగ్గరకు పరుగెత్తుకొచ్చాడు.

"బాక్ ట్యూబ్ పంచరయినట్లుంది సార్...గాలి తగ్గిపోయింది. ఆ రోడ్ మీద పంక్చర్‌లు వేసే కుర్రాడిని పిలిపించండి! అర్జెంట్" చెప్పాడతను.

వెంటనే ఆ కుర్రాడిని తీసుకురావడానికి ఎయిర్‌లైన్స్ కారు దూసుకెళ్ళిపోయింది బయటకు.

"మా కో-పైలట్ పని చేయనంటున్నాడు! ఇక్కడింకెవరయినా దొరుకుతారేమో చూడండి!"

"అదేమిటి? ఎందుకు పని చేయడు?"

"అతను ఇప్పటికే షార్టేజ్ వల్ల రెస్ట్ లేకుండా పని చేస్తున్నాడు!"

"కానీ ఇంత సడెన్‌గా ఇక్కడ కో-పైలట్ ఎవరు దొరుకుతారు?"

"ఎవరోకరిని చూడండి! మద్రాస్‌కి గంట ప్రయాణమేగా! నేనే ఎలాగోలా మానేజ్ చేసుకుంటాను! నా పక్కన కూర్చుని నేను నొక్కమన్న మీటలు నొక్కి, రివర్స్ లాగగలుగుతే చాలు!"

ఎయిర్‌పోర్ట్ అధికారి ఓ క్షణం ఆలోచించాడు.

"మా బామ్మర్దిని తీసుకెళ్ళండి! వాడికి పాపం చిన్నప్పటి నుంచీ విమానం పైలట్ అవాలని కోరిక! అదృష్టం బావుండక ఫైరింజన్ డ్రైవరయాడు గానీ లేకపోతే..." పైలట్ ఓ క్షణం ఆలోచించాడు.

"అతనికి విమానాల గురించి ఏమయినా తెలుసా?"

"తెలీటమా? మొత్తం ఎనిమిది రకాల విమానాల బొమ్మలున్నాయ్ వాళ్ళింటి అల్మారాలో! ఒకోటీ ఆరొందలు పెట్టి కొన్నాడు. అవి చెడిపోతే వాడే రిపేర్ చేసుకుంటాడు!"

"ఆ మాత్రం వస్తే ఇంకేం కావాలి? మా కోపైలట్ కంటే నయం కదా? వాళ్ళింట్లో నాలుగే బొమ్మలున్నాయట!"

వాళ్ళు మాట్లాడుతుండగానే ఇంకో అధికారి పరుగుతో వచ్చాడు.

"సార్ విమానం ఫ్లోరింగ్ సింక్ అవుతోందిట! ఎలా ఇప్పుడు?"

"మనమేం చేయగలం? ఇంజనీర్లు షార్టేజ్ కదా! ఎలాగోలా మద్రాస్ దాకా వెళ్ళేలా చూడమని మన కార్పెంటర్‌తో చెప్పు"

"కార్పెంటర్ చూసి అయిదారు చోట్ల చెక్కముక్కలు వేసి మేకులు కొట్టాడుసార్! అయినాగానీ ముందు వరుసలో కూర్చున్న వాళ్ళ కాళ్ళు కిందకు వేలాడుతున్నాయ్"

"గంట సేపు జర్నీయే కదయ్యా! కాళ్ళు సీట్లో పెట్టుకుని కూర్చోమను"

అతను వెళ్ళగానే ఇంకో వ్యక్తి వచ్చాడు.

"సార్...బోయింగ్‌లో కాఫీ ఫలహారాలు అన్నీ అవుటాఫ్ స్టాక్. ఏం చేయమంటారు?"

"మన కాంటీన్ నుంచి సప్లయ్ చేయండయ్యా"

"మన దగ్గర కూడా లేవు సార్! నిన్న పండగ కదా! కంట్రాక్టర్ రాలేదు!"

"అయితే బయట రోడ్ పక్కన ఒకడు పొయ్యి, కళాయి పెట్టుకుని బజ్జీలు చేస్తున్నాడు చూడు. వాడి దగ్గర వున్నవన్నీ కొనేసి సప్లయ్ చేయండి."

"సార్" కౌంటర్ దగ్గర్నుంచి ఒకామె పిలిచింది. "మీకు ఫోన్! కంట్రోల్ టవర్ నుంచి ఎయిర్ ట్రాఫిక్ కంట్రోలర్ పిలుస్తున్నాడు!"

అతను పరుగుతో వెళ్ళి ఫోన్ అందుకున్నాడు.

"సార్ మా ఆవిడా, పిల్లలూ రైల్లో అమెరికా వెళ్తున్నారు. స్టేషన్‌కెళ్ళి సెండాఫ్ ఇచ్చి వస్తాను. అంతవరకూ నా బదులు మా ఆఫీస్ స్వీపర్ నా డ్యూటీ చేస్తాడు. మీ పర్మిషన్ అడుగుదామని"

"నీ డ్యూటీలు రోజూ చేసేది వాడే కదయ్యా-ఇవాళ పర్మిషనెందుకు ప్రత్యేకంగా?"

"ఎందుకంటే - నిన్న వాడి పొరబాటు వల్లే కదా- ఆ వాయుదూత్ ముక్కలయింది. అందుకని వాడిని కోప్పడ్డారట ఎంక్వయిరీలో! వాడికి కోపం వచ్చింది. మీరు చెప్పకుంటేగానీ చేయనంటున్నాడు!"

"సరే-మాట్లాడమను వాడిని"

"హల్లో అంగముత్తూ ఏం ఫర్లేదులే! ఇవాళ ప్లేన్లు పడినా నిన్నేమీ అనంగానీ - కొంచెం చూస్కో మన రాజ్‌సింగ్ స్టేషన్‌కు వెళ్ళి వచ్చేవరకూ"

ఫోన్ పెట్టేశాడతను.

అప్పుడే మళ్ళీ పైలట్ ఇంకో వ్యక్తితో పాటు హడావుడిగా వచ్చాడు.

"సార్- ఈ మిటీయోరాలాజికల్ వాళ్ళ

మిగతా 22వ పేజీలో

శాయితో ముఖాముఖి

కె.వి. రాజేశ్వర్, హైదరాబాద్

గుళ్ళోకి వెళ్ళేటప్పుడు చెప్పులు బయట విడుస్తారు- ఎందుకనంటారు?

మనం చేసే వెధవ పనులకు దేవుడు వాటిని దొరకబుచ్చుకుని వాయించేస్తాడేమోనని!

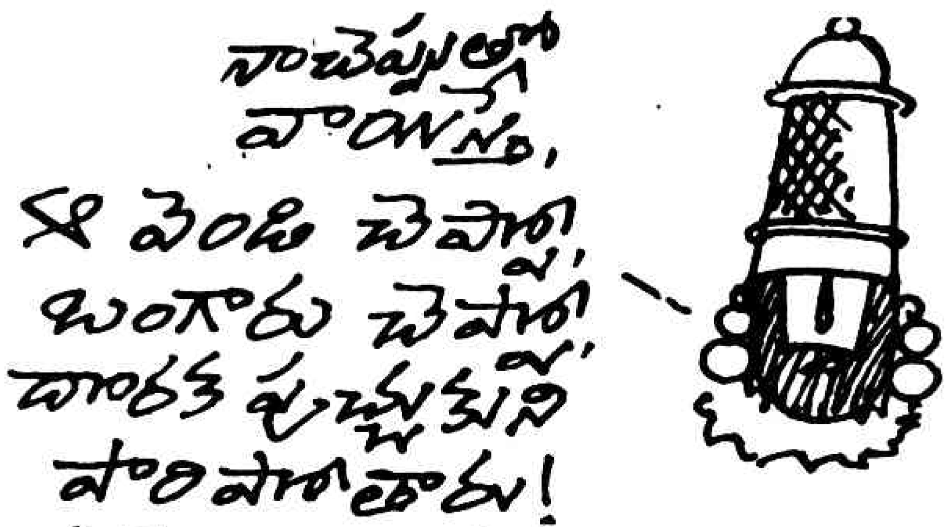

ఎ.బి.ఎస్. రామకృష్ణారావ్, లింగంపల్లి

పెళ్ళిలో భార్యా భర్తలు ఒకరి కాళ్ళను మరొకరు తొక్కుతారు! కారణం ఏమిటంటారు?

అన్నం ఉడికిందో లేదో మనం ఒక మెతుకు నొక్కి చూడమూ? అదిగో అదే టెస్ట్ అన్నమాట!

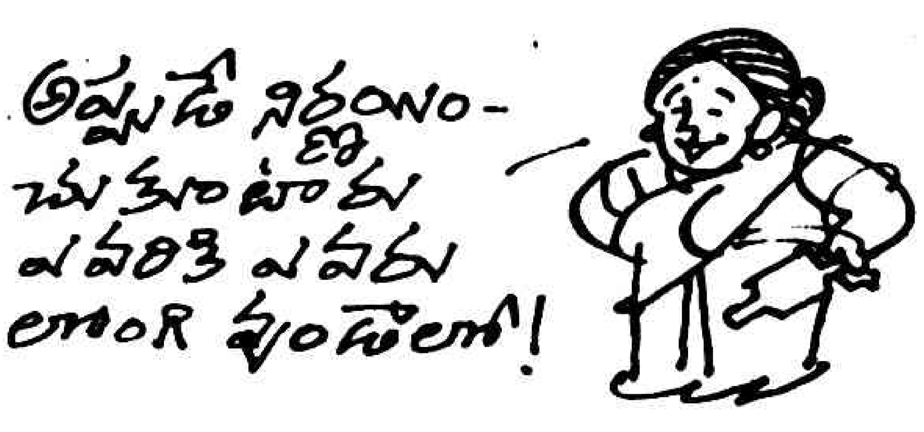

ఎం.ఎస్. లక్ష్మి, హైదరాబాద్

ముందుగా పెళ్ళి చూపులు జరిగినప్పుడు పెళ్ళితంతులో వధూవరుల మధ్య ఇంక 'తెర' ఎందుకట?

రెండో చూపులో మొఖం పాతబడి పోవటం చేత కేస్ రివర్స్ అవుతుందేమోనని.

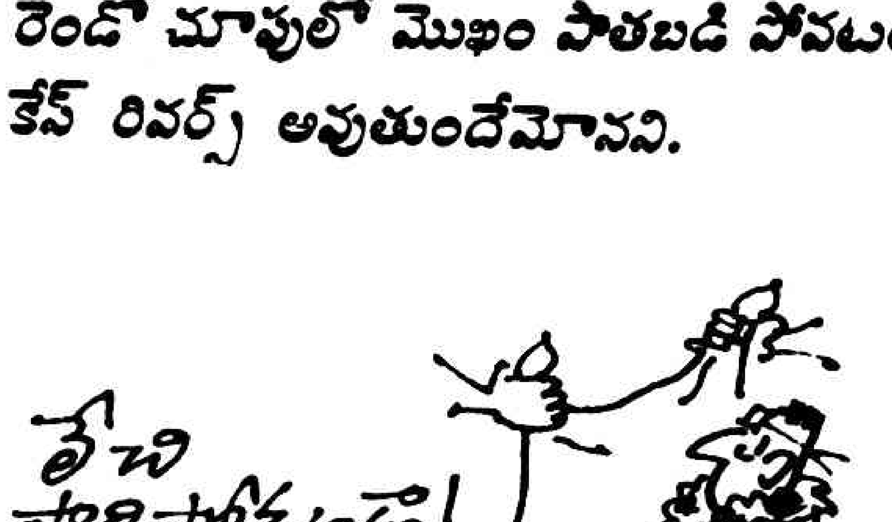

పి. రాజానందం, కుకట్‌పల్లి

ఈమధ్యకాలంలో ఎడిటర్లు రచయితల ఫోటోలు, అడ్రస్‌లు పబ్లిక్‌గా పబ్లిష్ చేస్తున్నారు. కారణం ఏమయినా వుందా?

ఈనాటి రచయితలరాతలు చదివి ఎవరు ఎలా రియాక్టయినా తమకు రిస్క్ లేకుండా ఎడిటర్లు తప్పించుకోటానికి పన్నిన పన్నాగం!

పెట్టు పెట్టు పెట్టంటివి
ఉన్నదంత ఊడ్చి పెట్టిరో - ఓ బావయ్యా
ఉపాసము నేను బంటిరో - ఓ బావయ్యా "ఇయ్యా"
ఇందిరమ్మ ఎక్కిందే
ఇగ మనకేమి తక్వ
గాసం ధర దింస్తదంట
రేసన్ ధర దింస్తదంట
అప్పొ సప్పొ చెయ్యే పిల్లో - ఓ బాలమని
బొల్లు బోసం దియ్యే పిల్లో - ఓ బాలమని "ఇయ్యా"
తలంత బలగమంట
తలకు నూనె లేదంట
ఇందిరమ్మ పాలనం పె
ఇగ నాకు కొత్త కాదు
ఏండ్లకు ఏండ్లు జూసి

ఏమి బాపుకున్నాము
అరచేతిలో వైకుంటమో - ఓ బావయ్యా
అమ్మ మనకు జూపిస్తుందో - ఓ బావయ్య "ఇయ్యా"
ఏయ్ - ఇందిరమ్మను దిడితే
ఇంట్లకెల్లి ఎల్లగొడత
మాల మాదిగోల్లకు
మజామజా జేస్తదంట
ఉన్నోల్ల భూములన్ని
లేనోల్లకు ఇస్తదంట
విలువనీడ లేనోల్లకు
గుడిసెలు గట్టిస్తదంట

ఇందిరమ్మ పాలనజూడే - ఓ బాలమని
ఇంద్రలోకం జేస్తదె పిల్లో - ఓ బాలమని "ఇయ్యా"
చెప్పేదాన్కి లేకున్నా
ఇనెటోనికి సిగ్గులేద
ఆ నోట, ఈనోట
అంటుంటే ఇనలేద
పట్నంల గుడిసెలన్ని
పీకుతుంటే సూడలేద
గారడి చేస్తున్నది బావో - ఓ బావయ్య
గంప కింద గస్తది బావో - ఓ బావయ్య "ఇయ్యా"
ఆ అంటే ఊ అంటవు
ఊ అంటే ఆ అంటవు
ఔనంటే కాదంటవు
కాదంటే ఔనంటవు
నీ మనసులున్న మాట జెప్పవే - ఓ బాలమని
నా మనసు రంది జెయ్యకపిల్లో - ఓ బాలమని "ఇయ్యా"

నా ఈ చెమట ఈ పోదు
ఇల్లిడిసి పోయిందు
పేదోల్ల రాజ్యానికి
పోరాడ కదిలిందు
అల్లా తొవ్వల మనము
నిలిపి పోరాడినప్పుడు
గ్రామపెత్తందార్లను గొట్టి
గ్రా పెద్ద కోద్దాం బావో - ఓ బావయ్య
ఎర్రబోసం దీద్దాం బావో - ఓ బావయ్య "ఇయ్యా"

నిర్భయ్‌నగర్ కాలనీ 19వ పేజీ తరువాయి

వెదర్ రిపోర్ట్ మీద నిన్నటి తారీఖుంది- అదేమంటే ఇష్టమయితే తీసుకో-లేకపోతే పొమ్మంటున్నాడు- పదిహేను రోజుల్నుంచీ ఇదే రిపోర్ట్ ఇస్తున్నాడు."

వెదర్ రిపోర్ట్ తెచ్చిన అధికారి కస్సుమంటూ లేచాడు.

"వెదర్ నిన్నటి వెదర్‌లాగానే వుందయ్యా! అసలు పదిహేను రోజుల్నుంచీ మారటంలేదది! నేనేం చేయను? అందుకని అదే ఇచ్చాను - కావాలంటే డేట్ మార్చి రాస్తాను ఇటివ్వు"

"అవతల ఏరోడ్రోమ్ అంతా మంచుపట్టి భీకరంగా వుంటే వెదర్ క్లియర్ అని ఎలా రాస్తావయ్యా?"

"నువ్వెక్కడో పిచ్చాడిలాగున్నావే! యాక్చువల్ వెదర్‌కీ, వెదర్ రిపోర్ట్‌కీ సంబంధం ఎందుకుంటుందయ్యా! దాని దారి దానిదే! కావాలంటే ఇవాల్టికి నా బైనాక్యులర్సు ఇస్తా ముగానీ- ఈ రిపోర్ట్ తీస్కొని సంతకం పెయ్! రేపు కావాలంటే వెదర్ రిపోర్ట్ మారుస్తాను."

ఆ అధికారి ఇద్దరికీ సర్ది చెప్పాడు.

"ఇవాల్టికి పోనీవయ్యా! రేపట్నుంచీ రోజుకో రకంగా మార్చి వెదర్ రిపోర్ట్ ఇస్తానంటున్నాడుగా."

పైలట్ గొణుక్కుంటూ సంతకం చేసి వెదర్ అధికారి మెడలోని బైనాక్యులర్స్ తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

సరిగ్గా అప్పుడే వెల్డింగ్ మిషన్‌తో ఓ వ్యక్తి వచ్చాడక్కడికి.

"ఏం సార్! మొత్తం ఒక సైడ్ రెక్కంతా వెల్డింగ్ చేసినా ఆర్రూపాయలేనాసార్! ఇదే నేను బస్‌కి చేస్తే అరవై రూపాయలు ఛార్జ్ చేస్తాన్సార్!"

"మరి ముందు ఆర్రూపాయలు అన్నావ్ కదయ్యా!"

"రెక్క చివర్లో కొంచెం వెల్డింగ్ అంటే నిజంగా కొంచెమే అనుకున్నానుసార్! తీరా చూస్తే మొత్తం రెక్కంతా విరిగి వేలాడుతోంది. అందుకని స్ట్రాంగ్‌గా వెల్డింగ్ చేసి పారేశాను. మద్రాస్ చేరేవరకూ ఊడదది! కావాలంటే చూస్కోండి!"

"సరే ఇంతకూ ఇప్పుడెంతిమ్మంటావ్?"

"నలభై రూపాయలివ్వండి"

"అంత డబ్బిస్తే రేపు మాకు ఆడిట్ అబ్జెక్షన్ వస్తుందిరా!"

"అయితే ఓ పని చేయండిసార్! ఈడు మా చిన్నమ్మ కొడుకు. వెల్డింగ్, ఫిట్టర్ పనులు జబర్దస్త్ చేస్తాడు. జర ఈడిని మీ ఇండియన్ ఎయిర్‌లైన్స్‌లో ఇంజనీర్‌గా ఉద్యోగంలోకి తీసుకోండి. మీ దగ్గర ఇంజనీర్లు షార్టున్నారని 'ఇండియా టుడే'లో రాశారు కదా"

ఎయిర్‌పోర్ట్ అధికారి ఓ క్షణం ఆలోచించాడు.

"అచ్చా! సరే-ఇప్పుడే పనిలో చేరమను"

వాడి తమ్ముడు ఆనందంగా సెల్యూట్ కొట్టాడు.

"వెళ్ళరా! ఆ మూల రూమ్‌లోకెళ్ళి నేను చెప్పానని చెప్పి ఇంజనీర్ డ్రెస్ వేసుకో పో!"

సరిగ్గా అప్పుడే ఎనౌన్సుమెంట్ ప్రారంభమయింది- మద్రాస్ ప్రయాణీకులు సెక్యూరిటీ చెక్‌కెళ్ళాలని!

రంగారెడ్డి కెవ్వున కేకవేసి ఎయిర్‌పోర్ట్ బయటకు పరుగెత్తడం ప్రారంభించాడు.

అందరం అతని వెనుక పడ్డాం!

అప్పుడు మెలకువ వచ్చింది నాకు. గుండె వేగంగా కొట్టుకుంటోంది. బయట రంగారెడ్డి గొంతు గట్టిగా వినబడుతోంది. ఓరినీ! ఇదంతా కలా?

లేచి వాళ్ళింటి వేపు నడిచాను. అప్పటికే టైమ్ అయిదవుతోంది.

అచ్చం నాకు వచ్చిన కల లాంటిదే తనకూ వచ్చినట్లుంది - అంతా వర్ణించి అందరికీ చెప్తున్నాడతను.

అందరం అతనికి ధైర్యం చెప్పి ఎయిర్‌పోర్ట్‌కి బయల్దేరదీశాము.

సెక్యూరిటీ చెక్ ఎనౌన్స్‌మెంట్ కోసం ఎదురు చూస్తూండగా వినిపించింది ఎనౌన్స్‌మెంట్.

"మద్రాస్ ఫ్లైట్ తాలూకూ లాండింగ్ గేర్ జామ్ అయిపోవడంవల్ల బొంబే నుంచి ఇంజనీర్స్ వచ్చి రిపేర్ చేయవలసి వుంది. అంచేత ఈ ఫ్లైట్ రాత్రి ఎనిమిది గంటలకు బయల్దేరును. ప్రయాణీకులు తమ లంచ్ కూపన్స్ కౌంటర్ దగ్గర కలెక్ట్ చేసుకోవచ్చును."

రెడ్డి ముఖంలో భయం స్పష్టంగా కనిపించసాగింది. కాళ్ళూ చేతులూ వణుకుతున్నాయ్.

"చూశారా! అదృష్టం మనయందుండబట్టే లాండింగ్ గేర్ ఇక్కడే జామ్ అయింది. ఇదే ఆకాశంలో వుండగా ఫెయిలయితే ఏమయిపోయుండేవాడిని" అన్నాడు గాబరాగా.

"పద మళ్ళీ సాయంత్రం ఎనిమిదింటికి వద్దాం" అన్నాడు శాయిరామ్.

"ఊహూ! వద్దు బ్రదర్! నేసలు విమానంలో మద్రాస్ వెళ్ళను. నాకు ఇంకొన్ని రోజులు బ్రతకాలని వుంది" అంటూ కౌంటర్ దగ్గరకెళ్ళి టికెట్ కేన్సిల్ చేసుకున్నాడు.

అందరం అతనిని వెంబడించాం ఇంక చేసేదేమీ లేక.

వచ్చేవారం
గుడిశెల రాజకీయం

ఓ కాలేజీ విద్యార్థిని
?
టీనేజ్ రీడర్స్ కోసం రాస్తున్న సీరియల్